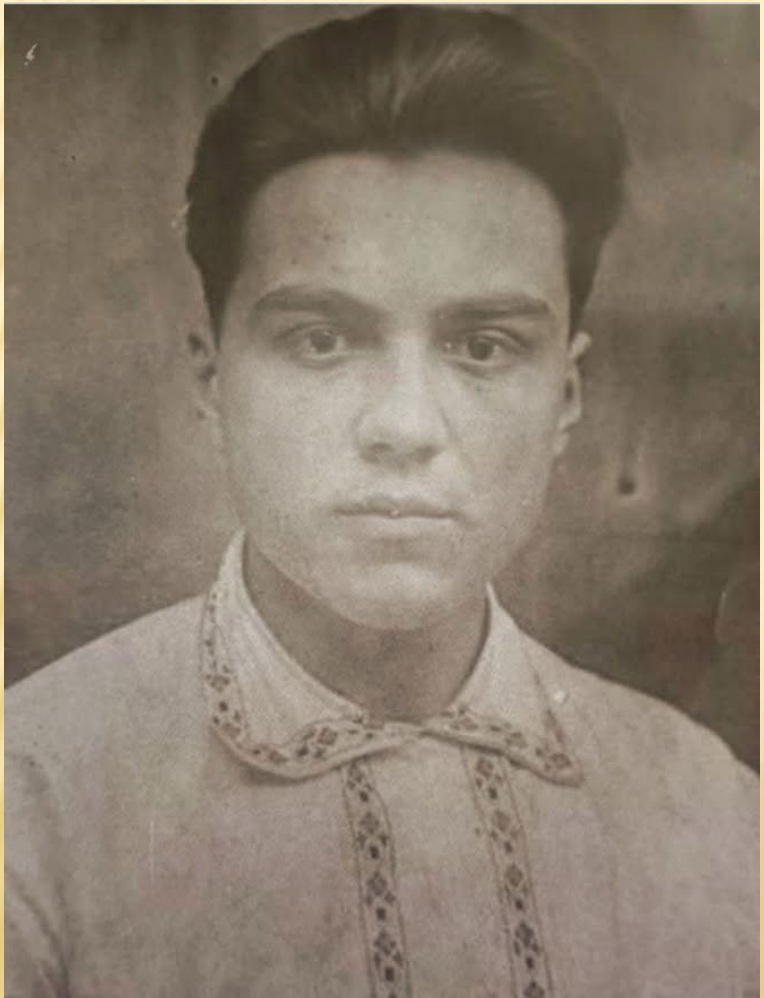
ЕТНОПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ШКОЛИ ВАСИЛЯ СУХОМЛИНСЬКОГО

Корж-Усенко Лариса Вікторівна, доктор педагогічних наук, професор

Концепція школи під голубим небом Василя Сухомлинського ґрунтується на гуманістичних засадах кордоцентризму, етноцентризму та дитиноцентризму, на глибокій повазі до української культури, мови, традицій та усвідомленні себе частиною свого народу.

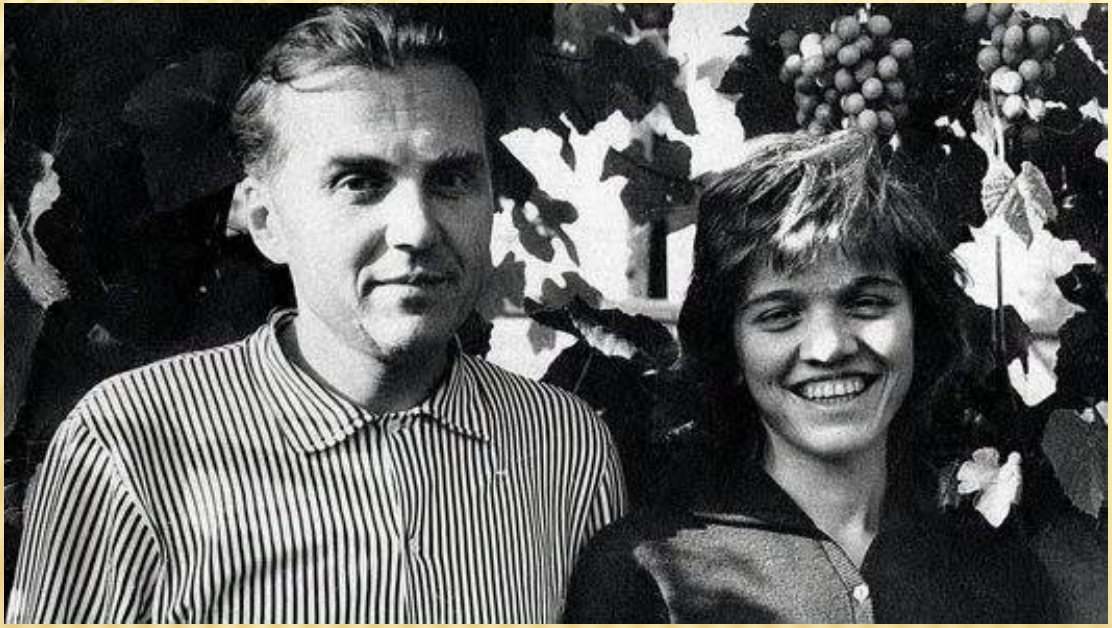
ВИДАТНИЙ ПЕДАГОГ ЗУМІВ СТВОРИТИ СИСТЕМУ, ДЕ ВИХОВАННЯ ГРОМАДЯНИНА ВІДБУВАЛОСЯ НА ОСНОВІ ЛЮБОВІ ДО РІДНОЇ ЗЕМЛІ. АДЖЕ САМЕ ВІН ПЕРШИМ РЕАБІЛІТУВАВ У МЕЖАХ РАДЯНСЬКОГО ДИСКУРСУ ТРАДИЦІЙНІ НАЦІОНАЛЬНІ ЦІННОСТІ, КУЛЬТ БАТЬКА-МАТЕРІ, РОДУ, НАРОДУ, ЛЮБОВ, СОВІСТЬ, ГІДНІСТЬ, ДУХОВНІСТЬ, ВСЕ ТЕ, ЩО БУЛО НАЙСВЯТІШИМ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ УПРОДОВЖ ВІКІВ.

ЕТНОПЕДАГОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ СПАДЩИНИ В. СУХОМЛИНСЬКОГО ПОЛЯГАЄ В ГЛИБОКОМУ ПОЄДНАННІ НАУКОВИХ ДОСЯГНЕНЬ ПЕДАГОГІКИ З ДУХОВНОЮ СКАРБНИЦЕЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ЙОГО ФОЛЬКЛОРОМ, РОДИННИМИ ТРАДИЦІЯМИ ТА МОРАЛЬНО-ЕТИЧНИМИ ЦІННОСТЯМИ. У ПЕДАГОГІЧНІЙ СИСТЕМІ В. СУХОМЛИНСЬКОГО НАРОДНА ПЕДАГОГІКА РОЗГЛЯДАЄТЬСЯ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ САМОСВІДОМОСТІ, ДУХОВНОСТІ ТА ЦІЛІСНОЇ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ.

«У СІМ'Ї ЗАКЛАДАЄТЬСЯ КОРІННЯ, З ЯКОГО ВИРОСТАЮТЬ І ПАГОНИ, І ГІЛКИ, І КВІТИ, І ПЛОДИ. СІМ'Я — ЦЕ ТЕ ДЖЕРЕЛО, КРАПЛИНАМИ ЯКОГО ЖИВИТЬСЯ ПОВНОВОДНА РІЧКА НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ». КУЛЬТИВУВАННЯ ПОВАГИ ДО БАТЬКІВ І РОДИННОГО ВОГНИЩА ВИСТУПАЄ НАДІЙНИМ ЗАПОБІЖНИКОМ ПРОТИ ДУХОВНОЇ ПОРОЖНЕЧІ ТА ВТРАТИ НАСТУПНОСТІ ПОКОЛІНЬ, АДЖЕ «ТОЙ, ХТО ЗАБУВАЄ ПРО КОРІННЯ СВОГО РОДУ, СТАЄ ПЕРЕКОТИПОЛЕМ, ПОЗБАВЛЕНИМ ДУХОВНОЇ СИЛИ».

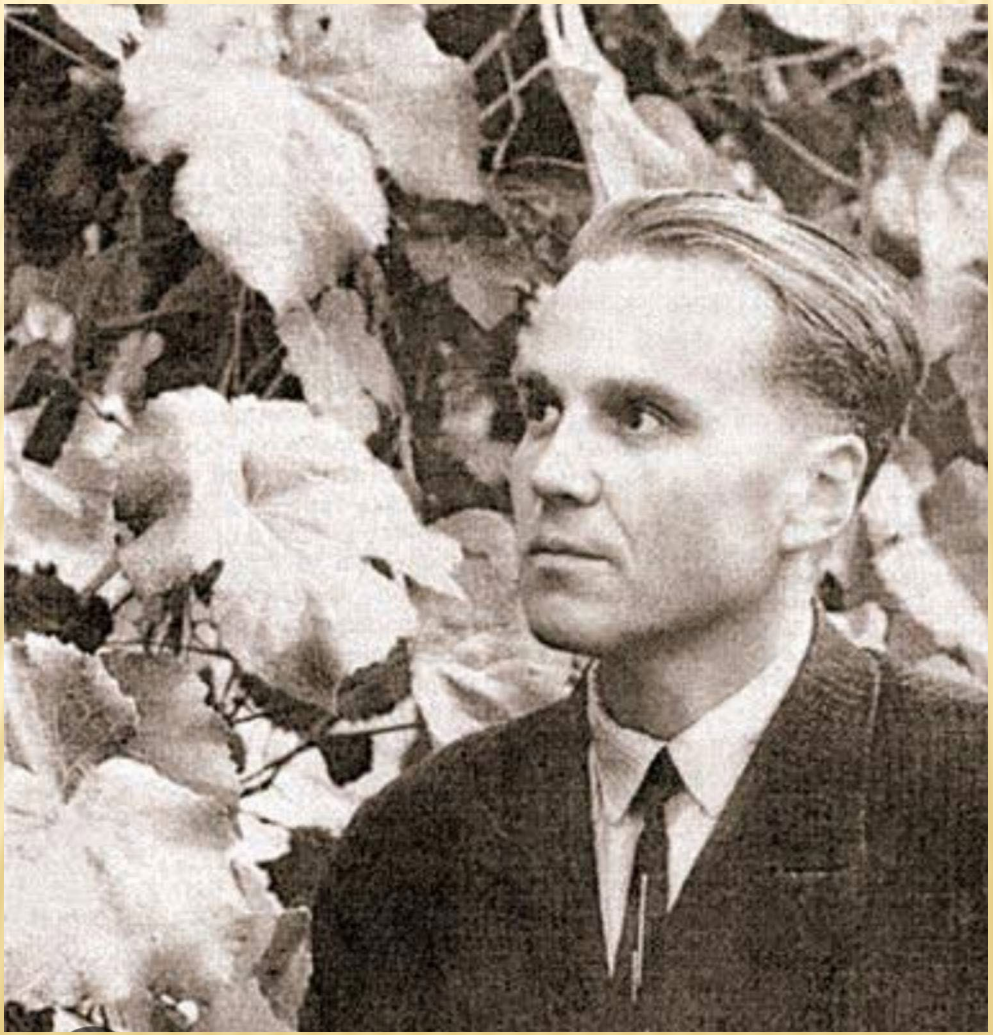

«Любов до Батьківщини неможлива без любові до рідного слова. Тільки той може осягти своїм розумом і серцем красу, велич і могутність Батьківщини, хто збагнув відтінки і пахощі рідного слова, хто дорожить ним, як честю рідної матері, як колискою, як добрим ім'ям своєї родини. Людина, яка не любить мови рідної матері, якій нічого не промовляє рідне слово, — це людина без роду й племені».

«Любов до Батьківщини починається з любові до своєї матері, до свого батька, до рідної хати, до своєї вулиці, до свого села чи міста. Любити свій народ — це значить жити його радощами й болями, берегти його мову й культуру».

ТАКИМ ЧИНОМ, ЕТНОПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ТВОРЧОЇ СПАДЩИНИ В. СУХОМЛИНСЬКОГО СЛУГУЮТЬ АКТУАЛЬНИМ ОРІЄНТИРОМ ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЗАГАЛЬНОЛЮДСЬКИХ І НАЦІОНАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ. І ДУЖЕ ВАЖЛИВО, ЩОБ НЕ ПЕРЕРИВАВСЯ ЦЕЙ СИМВОЛІЧНИЙ ЗВ'ЯЗОК ПОКОЛІНЬ У ПЛЕКАННІ ДУХОВНИХ ЦІННОСТЕЙ, А ПЕРЕДАВАВСЯ ІЗ РОКУ В РІК, ІЗ РОДУ В РІД СВЯЩЕННА РЕЛІКВІЯ НАШОГО НАРОДУ.

ДЯКУЄМО ЗА УВАГУ!

